

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Baghici Liliana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Zastavnîi Igor Alexei, născut la 25 noiembrie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău str. Hristo Botev 5/3, ap. 18.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.03.2013-20.05.2015
2. instanța de apel: 08.12.2015-17.12.2015
3. instanța de recurs: 18.07.2016-17.08.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 mai 2015, a fost încetat procesul în privința lui Zastavnîi Igor Alexei în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Totodată, prin aceeași sentință Zastavnîi Igor Alexei, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în temeiul art. 72 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

În baza art. 84 alin. (1)-(3), (4) Cod penal, la pedeapsa numită, i-a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, fiindu-i stabilit pedeapsă definitivă 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Zastavnîi I. aflându-se în relații amicale cu soții Răileanu, care locuiesc în mun. Chișinău, str. Hristo Botev, 19/7 ap. 38, știind cu certitudine că la domiciliul ultimilor se află sume bănești, bunuri, inclusiv telefoane mobile de care aceștia se folosesc, având intenția sustragerii a careva sume bănești sau bunuri, la 16.02.2011, în jurul orei 16:00, a sosit în vizită la ultimii, unde folosindu-se de ospitalitatea familiei Răileanu, au servit băuturi alcoolice, după ce rămânând singur în cameră, pe ascuns a sustras un telefon mobil de model

„Nokia 6300” cu cartela SIM „Orange” căreia i-a fost atribuit numărul de telefon 060445682, ce aparținea cu drept de proprietate lui Răileanu E., părăsind ulterior locul infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzându-i ultimei un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 700 lei.

Tot, Zastavnîi I., la data de 29 iulie 2013, în jurul orei 05:15 împreună cu Rusu M., Sîngerean I. și Gamurari C., în urma unei înțelegeri prealabile și de comun acord, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altor persoane, în timp ce se aflau pe str. Zelinschi 37 mun. Chișinău, l-au atacat pe Gherța V. și anume Zastavnîi I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului, ceea ce constituie violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, după care, Gherța V. a încercat să fugă însă a fost ajuns din urmă de către Sîngereanu N., Gamurari C. și Rusu M., și ultimul în mod deschis a sustras de la Gherța V. un lăntșor din aur în valoare de 2.404, 35 lei și un pandantiv sub formă de icoană confecționat din aur în valoare de 1.234 lei și cu bunurile sustrase, au părăsit locul comiterii infracțiunii, însușindu-le, prin ce i-au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 3.628, 35 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Zastavnîi I. a fost calificată *de drept* de către instanța de judecată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea daunei în proporții considerabile*, precum și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Baghici L. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării lui Zastavnîi I. în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat:

- învinuirea lui Zastavnîi I. în baza art. 187 alin. (2) Cod penal s-a întemeiat doar pe declarațiile incerte ale părții vătămate, prezentarea spre recunoaștere a persoanei fiind petrecută cu grave încălcări, declarațiile unor martori minori, care la urmărirea penală erau învinuiți pe aceeași cauză și sunt părținitori;

- prima instanță nu dat o evaluare justă depozițiilor depuse de părți în cadrul procesului penal;

- inculpatul vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, pe parcursul desfășurării întregului proces penal a susținut nevinovăția sa, declarând că în ziua respectivă s-a întâlnit cu Rusu M., Gamurari C. și Sîngerean I., pe care i-a văzut pentru prima oară, însă nu a participat la săvârșirea infracțiunii;

- neîntemeiat a fost respinsă plângerea privind declararea nulității procesului-verbal de recunoaștere din 08.10.2013;

- declarațiile martorilor minori Rusu M., Gamurari C. și Sîngerean I. urmau să fie apreciate critic, deoarece aceștia au fost coinculpați pe prezenta cauză penală;

- Zastavnîi I. nu a sustras nimic de la partea vătămată și nici nu a însușit nici unul din obiectele indicate, din contra toate obiectele sustrate de la partea vătămată au fost ridicate de la domiciliul lui Sîngerean I.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, vina acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate Gherța V., martorilor Rusu M., Gamurari C., Sîngerean I., precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal privind sesizarea despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 04.08.2013 (f.d. 14, v. II); procesul-verbal de ridicare din 29.07.2013 (f.d. 22 v. II); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 08.10.2013 (f.d. 102-103 v. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.09.2013 (f.d. 24, v. II); corpul delict (f.d. 26 v. II).

Instanța de apel a reținut, că totalitatea probelor cercetate demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului ca fiind o versiune ce reflectă tendința acestuia de a se apăra și eschiva de la răspundere penală.

În opinia instanței de apel, prima instanță a stabilit în mod justificat, că inculpatul a realizat latura obiectivă a jafului comis de patru persoane, însoțit de violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea părții vătămate Gherța V., precum participația în calitate de instigator și complice la sustragerea deschisă a bunurilor menționate de la Gherța V., dat fiind faptul că totalul probatoriului administrat cert dovedește participarea activă a acestuia în realizarea infracțiunii enunțate, fiind dezmințit astfel argumentul apelantului, precum că la pronunțarea sentinței, prima instanță nu dat o evaluare justă depozițiilor depuse de părți în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a stabilit, că prima instanță corect a reținut, faptul indicării de către partea vătămată a jefuirii sale anume de patru persoane, care erau împreună, iar primul l-a atacat persoana mai în vârstă. De asemenea, Gamurari C., Rusu M. și Sîngerean I., care au fost audiați în calitate de martori sunt minori, diferența de vârstă între aceștia și inculpat, fiind de aproximativ 15 ani, iar cu Gamurari C. chiar 20 ani, deci diferența vârstă fiind vizibilă.

De asemenea, instanța de apel a subliniat, că Zastavnîi I. a fost recunoscut de partea vătămată, în perioada imediat următoare comiterii jafului, în cadrul urmăririi penale, pe viu, în condiții speciale, cu respectarea strictă a prevederilor Codului de procedură penală, iar faptul că în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată a avut dubii dacă anume inculpatul a săvârșit infracțiunea de jaf, urmează de apreciat în coroborare cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, ținând cont de faptul că cu trecerea timpului, aproximativ 2 ani, s-au diminuat percepțiile vizuale, mai mult ca atât că l-a văzut o singură dată – în momentul săvârșirii infracțiunii, astfel instanța de apel a respins afirmațiile, precum că Gherța V., de fapt nu l-a recunoscut pe Zastavnîi I. și declarațiile acestuia sunt incerte.

Instanța de apel a respins și argumentele apelantului, referitor la faptul că martorii Gamurari C., Rusu M. și Sîngerean I. au depus declarații împotriva inculpatului cu scopul de a evita răspunderea penală, deoarece cauza penală în privința acestora deja a fost examinată în instanță, astfel nu este întemeiat argumentul, precum că aceștia intenționează să evite răspunderea penală prin a da vina anume pe el. Mai mult ca atât, martorii menționați au recunoscut că au participat la săvârșirea infracțiunii de jaf și toți trei au declarat, că Zastavnîi I. era împreună cu ei, comunicându-le că îi va învăța cum să sustragă bunuri și anume el primul l-a atacat pe Gherța V., aplicându-i o lovitură cu pumnul.

La fel, instanța de apel nu a putut reține nici argumentul, precum că în fapta inculpatului nu se regăsește latura subiectivă a infracțiunii de jaf, deoarece scopul de cupiditate rezultă din circumstanțele cauzei, coroborate cu declarațiile martorilor Rusu M., Gamurari C., Sîngerean I.

Totodată, instanța de apel a respins și afirmația invocată, precum că la urmărirea penală au fost admise încălcări de procedură, deoarece prima instanță a constatat corect, că la urmărirea penală partea vătămată a indicat cu certitudine particularitățile distinctive a inculpatului înainte de prezentare spre recunoaștere și anume, la data de 04 august 2013 a menționat, că a fost atacată de către o persoană de corpolență medie, culoarea părului întunecată, culoarea pielii întunecată și faptul că l-a văzut înainte de prezentare spre recunoaștere nu a influențat asupra deciziei acestuia. Acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere a avut loc în conformitate cu prevederile art. 116 Cod procedură penală, prima instanță a conchis corect necesitatea de a respinge solicitarea avocatului Baghici L. privind declararea nulității procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 3, 6-7, 61-62, 75-76 Cod penal, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, de personalitatea inculpatului care are antecedente penale, a comis infracțiunea în perioada de suspendare condiționată a pedepsei, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante și agravante.

Ținând cont de trecutul infracțional al inculpatului, de faptul că Zastavnîi I. a comis infracțiunea în termen de probă, instanța de apel a reținut, că prima instanță just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu izolarea acestuia de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă. De asemenea, prima instanță just a aplicat art. 84 alin. (1)-(3),(4) Cod penal, adăugându-i la pedeapsa numită, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, fiindu-i stabilit pedeapsă definitivă 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Baghici L. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Zastavnîi I. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

În motivarea recursului, invocă:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, doar a constatat faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate;

- în cadrul urmăririi penale a fost petrecută prezentarea spre recunoaștere a inculpatului de către partea vătămată cu încălcări procedurale, totodată ținând cont de declarațiile incerte a părții vătămate Gherța V. date în ședință de judecată, a solicitat instanței de apel să fie audiat suplimentar partea vătămată, în scopul stabilirii adevărului și înlăturării dubiilor, însă cererea apărării a fost respinsă neîntemeiat de instanța de apel, cauza fiind examinată totuși în lipsa părții vătămate, fapt ce a dus la o verificare formală a legalității și temeiniciei hotărârii primei instanțe;

- în urma examinării cauzei penale de către instanța de apel nu au fost înlăturate dubiile și neclaritățile apărute în rezultatul depozițiilor contradictorii a părții vătămate, ce urmau a fi verificate prin audierea suplimentară a părții vătămate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil. Din textul recursului declarat, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Astfel, recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității hotărârii instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, cerințe stipulate la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, aceasta corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurent nu constituie temei de pronunțare a unei hotărâri de achitare. Instanța de apel corect a conchis, că întreaga sistemă de probe coroborează între ele și confirmă vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. La aplicarea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Baghici L. în numele inculpatului se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427

Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei cercetări și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

De asemenea, instanța de recurs atestă acel fapt că argumentele invocate de către avocat în recursul declarat sânt identice celor invocate în apel.

Studiind materialele cauzei penale, Colegiul menționează că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept, confirmată pe probele administrate pe cauza penală, drept urmare l-a recunoscut vinovat pe Zastavnîi I. și a încadrat just fapta săvârșită de ultimul conform art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, după indicii calificativi jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Mai mult ca atât, Colegiul penal specifică, că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă menținând condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, fiind just evaluate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

În viziunea instanței de recurs, hotărârile atacate în principiu reflectă o cercetare amplă a tuturor aspectelor și versiunilor invocate de către partea apărării

în ce privește dezvinovățirea inculpatului de comiterea faptei imputate, în raport cu cumulul de probe administrate în prezenta speță, ceea ce a permis justificat de a adopta soluția de condamnare a lui Zastavnî I. pentru cele săvârșite în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Prin urmare, dat fiind faptul că avocatul în argumentarea recursului său, invocă argumente similare cu cele invocate în apel și care au constituit obiect de discuție în instanța de apel, respectiv căroră le-au fost date evaluări juste și întemeiate corespunzător, Colegiul penal va păstra raționamentele din hotărârile instanțelor de fond ce au avut ca efect recunoașterea vinovăției și condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, statuând în consecință asupra corectitudinii lor.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că în cadrul urmăririi penale a fost petrecută prezentarea spre recunoaștere a inculpatului de către partea vătămată cu încălcări procedurale, Colegiul menționează că conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 08.10.2013, se constată că partea vătămată Gherța V. l-a recunoscut pe inculpat după corpolența medie, sprâncene pronunțate, păr de culoare întunecată. Astfel, faptul că partea vătămată l-a văzut pe inculpat înainte de prezentarea spre recunoaștere, nu a influențat asupra deciziei acestuia, deoarece fiind audiat în cadrul urmăririi penale, la data de 04.08.2013, imediat după comiterea infracțiunii și cu două luni înainte de prezentarea spre recunoaștere, partea vătămată a indicat aceleași particularități distinctive ale inculpatului, menționând că a fost atacată de către o persoană cu corpolență medie, culoarea părului și a pielii întunecată. De asemenea, Colegiul penal consideră juste concluziile instanței de apel, precum că acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere a avut loc în conformitate cu prevederile art. 116 Cod procedură penală, bănuitul fiindu-i propus să ocupe locul pe care-l dorește printre asistenții procedurali și prezentarea spre recunoaștere a bănuitului a avut loc în afara spațiului vizibilității părții vătămate, în prezența apărătorului.

Cât privește critica invocată în recurs, referitor la respingerea solicitării de audiere suplimentară a părții vătămate, de către instanța de apel, astfel nefiind înlăturate dubiile și neclaritățile apărute în rezultatul depozițiilor contradictorii a acesteia, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată, deoarece instanța de apel just la examinarea chestiunii privind începerea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, care a fost înștiințată legal prin aviz de recepție și a depus cerere de examinare în lipsa sa, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia. Totodată, la întrebarea instanței dacă participanții la proces au careva noi probe de administrat sau de a fi cercetate suplimentar careva probe administrate în prima instanță în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, atât avocatul Baghici L. cât și inculpatul nu au solicitat cercetarea cărorva probe, considerând posibilă finisarea cercetării judecătorești, neavând careva completări.

Ce ține de faptul că partea vătămată în ședința de judecată a dat declarații incerte, fapt ce a dus la o verificare formală a legalității și temeiniciei hotărârii primei instanțe, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 115 în decizie se motivează corespunzător, faptul că în cadrul

cercetării judecătorești partea vătămată a avut dubii dacă anume inculpatul a săvârșit infracțiunea de jaf, urmează de apreciat în coroborare cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, luând în considerație că cu trecerea timpului, aproximativ 2 ani, s-au diminuat percepțiile vizuale, mai mult ca atât partea vătămată l-a văzut o singură dată pe inculpat – în momentul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, instanța de recurs reține că faptul dat a fost confirmat și de către partea vătămată care a declarat, că nesiguranța sa se datorează faptului trecerii unei perioade îndelungate de timp, la fel a menționat că l-au jefuit anume patru persoane, care erau împreună, iar primul l-a atacat persoana mai în vârstă, astfel declarațiile acesteia coroborează cu declarațiile martorilor Rusu M., Gamurari C., Sîngerean I., care sunt cu 15-20 de ani mai tineri decât inculpatul și care au relatat că Zastavnîi I. era împreună cu ei, comunicându-le că îi va învăța cum să sustragă bunuri și anume el primul l-a atacat pe Gherța V., aplicându-i o lovitură cu pumnul.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide, că considerentele menționate raliază celor constatate de prima instanță și de instanța de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatului, pe baza unei juste evaluări a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

În concluzie, instanța de recurs consideră hotărârea instanței de apel ca legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de către avocatul Baghici Liliana în numele inculpatului este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Baghici Liliana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Zastavnîi Igor Alexei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 01 septembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie